

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

ປະຫວານປະເທດ

ເມືດທີ 233 ປປຍ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວິນທີ 01, ອຸ. 2012

ລັດຖະດິລັດ
ຂອງປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຕັ້ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແຕນ

- ສຶງຕານ ລັດຖະດິມະນຸນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ແມ່ນທີ VI, ມັງກອນ
67 ຊົ່ວໂມງ 1;
- ສຶງຕານ ມະຕິເຕີກລົງຂອງສະພາບຕ່າງໆ ຂະບົນເລກທີ 080/ຂພຂ, ວິນທີ 11 ກັດຍກີ 2012;
- ສຶງຕານ ຜົນສິຂະແມີຂອງຄົນນະປົງຈໍາລັນສາມຕ່າງໆ ຂະບົນເລກທີ 08/ຄບຈ, ວິນທີ 23 ກັດຍກີ 2012;

ປະຫວານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກວັດຖະດິລັດ:

- ມາດຕາ 1: ປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຕັ້ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແຕນ.
- ມາດຕາ 2: ຕິດຖານເກົ່າສົດຂອບເວັບທີ່ມີອີນຕັ້ງຕິດ ບັນແຕ່ມີອີງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະຫວານປະເທດແຫ່ງ ລປປ ລາວ:

ຮູມມາດຕີ ໄຊປະສອນ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາກ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເວັກທີ 080 /ວພຊ

ມະນີຕິກິລີ)

ຂອງ

ສະພາແຫ່ງຊາດ ແຫ່ງ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

● ກ່ຽວກັບການຕິກິລີຮັບຮອງເອົາ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຄື່ງຜູ້ຮ້າຍຂໍາມແດນ

ອີງກາມມາດຕາ 53 ຊົ່ວໂມງ 2 ຂອງລັດຖະບໍາມະນຸນ ແລະມາດຕາ 3 ຊົ່ວໂມງ 1 ຂອງກົດໝາຍຈ່າດ້ວຍ ສະ
ພາແຫ່ງຊາດ ແຫ່ງສາຫາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ກ່ຽວກັບເສີດ ແລະ ຫົມໜີຂອງຄະຫາ
ແຫ່ງຊາດ.

ພາຍຫຼັງທີ່ກ່ຽວກັບປະຊຸມຮະໄຜ່ອມບັນເທື່ອທີ 3 ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດທີ VII ໄດ້ຄົ້ນຄວ້ານີ້ຈາ
ອະນາຍຸ່ງກວ່າງຂອງວາງ ແລະ ເລີກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນ ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ກາມຄື່ງຜູ້ຮ້າຍຂໍາມແດນ
ໃນວາລະກອງປະຊຸມຕອນບ່າຍຂອງວັນທີ 11 ກໍລະກົດ 2012

ກ່ຽວປະຊຸມໄດ້ຕິກິລີ:

- ມາດຕາ 1. ຮັບຮອງເອົາ ກົດໝາຍເວ່າດ້ວຍ ການຄື່ງຜູ້ຮ້າຍຂໍາມແດນ ດ້ວຍຄະແນນຫຼາງເຫັນທີ່ເປັນ
ສ່ວນຫຼາຍ.
- ມາດຕາ 2. ມະນີຕິກິລີຈະບໍ່ມີ ເປີບສັກລິດນີ້ແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນດີນໄປ.

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 11 ກໍລະກົດ 2012

ປະການສະພາແຫ່ງຊາດ

ປາປີ ປາກໍຕູ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 18 ໂຄມຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 11 ກໍລະກົດ 2012

**ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍ ການສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ
ຂ່າຍດີ 1
ບົດບັນຍັດທີ່ໄປ**

ມາດຕາ 1. ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກ່າວມີດຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ຖໍ່ງວັນກັບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການກວດກາການຄົງຫຼືຮ້າຍຂ້າມແດນ ເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມຖືກຕ້ອງ ເປັນໜ້າ, ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍຂອງ ຂປປ ລາວ, ລະບຽບການລາກິນ, ສັນຍາ ແລະ ສິນທີ່ສັນຍາລາກິນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາສີ, ແນ ໄສຕ້ານ ແລະ ສະກັດກົ່ນອາຊຸຍາກຳ, ປະກອບສ່ວນເຮັດໃຫ້ການສ່ວນມືອາກິນໃນວຽກງານດັ່ງກ່າວ ມີ ປະຕິດຕິຜົນບົນພື້ນຖານການເຕົາລົບຄວາມເປັນເອກະລາດ, ອົບທີປະໄຕ, ດິນແຜ່ນດິນອັນຄົບຖ້ວນ ຂອງກັນ, ສະເໜີພາບ ແລະ ຕ່າງຝ່າຍຕ່າງໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ.

ມາດຕາ 2. ການສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ

ຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ແມ່ນ ບຸກຄົນທີ່ຖືກກ່າວຫາ ຫຼື ໄດ້ຖືກສານຕັດສິນ ວ່າເປັນຜູ້ກະທຳເດືອນຫາງ ພາຍາ ຢູ່ ລັເຕິງປະເທດແດດໄດ້ເອົາເດືອງຫຼົງບໍ່ນີ້ ມາຢູ່ດິນແດນຂອງ ສປປ ລາວ ຫຼື ຖືກກ່າວຫາ ຫຼື ຖືກຄານຕັດສິນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ແຕ່ໄດ້ເອົາເດືອງຫຼົງບໍ່ນີ້ໄປຢູ່ ດິນແດນຂອງລັດຕ່າງປະເທດ.

ການສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ແມ່ນ ການສົ່ງມອບ ຜູ້ຖືກຫາ ຫຼື ຜູ້ກະຫົວໜີ ທີ່ຕ້ອງການເຫັນ ໂດຍລັດ ທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍ ໃຫ້ແກ່ລັດທີ່ຮ້ອງຂໍ ເພື່ອນໃຫ້ປະທິບໍດີອາຍາ ຫຼື ປະຕິບັດໄຫຍວ່າໄຟລັດທີ່ຮ້ອງຂໍ.

ມາດຕາ 3. ການອະທິບາຍຄ້າສັບ

ຄ້າສັບທີ່ນີ້ໃຊ້ໃນກົດໝາຍຂອງລັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ລັດທີ່ຮອງຂໍ ຫາຍເຖິງ ລັດໄດ້ທີ່ນີ້ ທີ່ຮອງຂໍໃຫ້ລັດອື່ນຈົງມອບຕູ້ຖືກຫາ ຫຼື ຊຸ່າຍຫ່າຜິດທີ່
ຕ້ອງການຕົວ ເພື່ອສົ່ງມອບຂ້າມແດນ;
2. ລັດທີ່ຖືກຮອງຂໍ ຫາຍເຖິງ ລັດໄດ້ທີ່ນີ້ ຂຶ້ງລັດອື່ນຮອງຂໍໃຫ້ລົ້ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ;
3. ບຸກຄົນທີ່ຕ້ອງການຕົວ ຫາຍເຖິງ ປູ້ຖືກຫາ ຫຼື ຊຸ່າຍຫ່າຜິດ;
4. ພາສີ ຫາຍເຖິງ ລັດ, ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ຫຼື ຂາກໜົນ, ມີຕີບຸກຄົນອື່ນ ຕາມກົດໝາຍ
ສາກົນ ທີ່ໄດ້ສະເໜັກໃຈສັບປະຕິບັດຂຶ້ງກັນ ຕາມສິນທີ່ສັນຍາສາກົນ ແລະ ສິນທີ່ສັນຍາ ດັ່ງກ່າວ ໄດ້ມີ
ຜົນລັກລິດທີ່ລັດ, ອົງການຈັດຕັ້ງ ແລະ ມີຕີບຸກຄົນ ເຫຼົ້ານັ້ນແລ້ວ;
5. ອາຊະຍາກໍ ຫາຍເຖິງ ການກະທຳຜິດທາງອາຍາ;
6. ອົງການໃຈກາງປະສານງານ ຫາຍເຖິງ ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ຮັບຜິດຊອບປະສານງານ ກ່ຽວກັບ
ວຽກງານຂຶ້ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ຕາມລົບທີ່ສັນຍາທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາສີ;
7. ອົງການທີ່ມີຜິດອ້ານາດຂອງ ສປປ ລາວ ຫາຍເຖິງ ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ, ກະຊວງ
ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ອົງການໄອຍາການປະຊາຊົນສູງຊຸດ, ສານປະຊາຊົນສູງຊຸດ ແລະ ກະຊວງຢູ່ທີ່
ທ່າ.

ມາດຕາ 4. ຖັນການ ກ່ຽວກັບການຂຶ້ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ

ການຂຶ້ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການພື້ນຖານ ດັ່ງນີ້:

1. ເຄົາລົບເອກະລາດ, ອະທິປະໄຕ, ພົມແຕ່ນດົມອັນດີບຖຸວນຂອງກັນ, ບໍ່ແຊກແຊງເຂົ້າວຽກ
ງານພາຍໃນຂອງກັນຮ່ວມມື, ຊ່ວຍເຫຼືອ ຂຶ້ງກັນ ແລະ ກັນ ທາງດ້ານຍຸຕິຫໍາ;
2. ເຄົາລົບ ແລະ ບະຕິບັດສັນຍາ ແລະ ສິນທີ່ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາສີ;
3. ຕ້ອງມີນການກະທຳຜິດທີ່ໄດ້ກ່າວມີດໄວ້ໃນກົດໝາຍອາຍາ ຂອງລັດທີ່ຮອງຂໍ ແລະ ລັດທີ່
ຖືກຮອງຂໍ;
4. ເຄົາລົບ ກຽດລັກລື ແລະ ສິດເຫຼີພາບຂອງບຸກຄົນທີ່ຕ້ອງການຕົວ.

ມາດຕາ 5. ຂອບເຂດການນຳໄອຟົດໝາຍ

ກົດໝາຍອະນຸບັນນີ້ ນໍາໃຊ້ສໍາຜັບເປັນລະເປົ້ອງລາວ, ອົບຕ່າງປະເທດ, ອົນຕ່າງດ້າວ ແລະ ຄົມບໍ່ມີ
ສັນຊາດ ຫ້ອາໄສຢູ່ໃນ ຫຼື ນອກເດີນແດນ ສປປ ລາວ ທີ່ໄດ້ກະທຳຜິດທາງອາຍາ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຫຼື ຢູ່
ສັດຕ່າງປະເທດ.

ກົດໝາຍອະນຸບັນນີ້ ນໍາໃຊ້ ສໍາລັບການຂຶ້ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ຂ່າງໃນກ່ຈະນີທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາສີ
ຫຼື ບໍ່ເປັນພາສີ ຂອງສິນທີ່ສັນຍາ ກ່ຽວກັບການຂຶ້ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ.

ມາດຕາ 6. ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລຶດ ຊຸກຍູ້ການພິວເຕັນ, ຂ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກສິ້ນ ແລະ ອາກີບ ກ່ຽວກັບວຽກງານສິ່ງຜູ້ຂ້າຍຂ້າມແດນ ດ້ວຍການແລກປ່ຽນປິດຮຽນ, ຂຶ້ນຂ່າວສານ, ການສໍາມະນາ, ການຍົກລວມຂ້ອຍຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດຫາງດ້ານວິຊາການ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອ ເພື່ອມັດທະນາວຽກງານທີ່ງຜູ້ຂ້າຍຂ້າມແດນ, ປະຕິບັດລັນຍາ ແລະ ລິນທີລັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຕີ ຫຼື ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການຊ່ວຍເຫຼືອ ຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນ ຫາງດ້ານບຸຕິທໍາ.

ໝວດທີ 2

ການສິ່ງ ແລະ ການປະຕິເສດການສິ່ງຜູ້ຂ້າຍຂ້າມແດນ

ມາດຕາ 7. ການກະທຳເຜີດຫົ່ວໝາໃຫ້ມີການສິ່ງຜູ້ຂ້າຍຂ້າມແດນ

ການກະທຳເຜີດຫົ່ວໝາໃຫ້ມີການສິ່ງຜູ້ຂ້າຍຂ້າມແດນ ຕ້ອງເປັນການກະທຳເຜີດ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍອາຍາຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ຂອງລັດທີ່ຂອງຂໍ ຊຶ່ງກຳນົດໃຫດຕັດອິດສະລະພາບ ເກີນກວ່າ ສິບສອງເດືອນ ໄດ້ບໍ່ຂຶ້ນກັບວ່າ ກົດໝາຍອາຍາ ຂອງ ສປປ ລາວ ຫຼື ຂອງລັດທີ່ຂອງຂໍໄດ້ກຳນົດເປັນການກະທຳເຜີດສະຖານຕູວັນກັນ ຫຼື ບໍ່ແມ່ນສະຖານຕູວັນກັນກ່າວມ.

ໃນກ່າລະນີ ການຮັກອົງຂໍໃຫ້ສິ່ງຜູ້ຂ້າຍຂ້າມແດນ ເພື່ອປະຕິບັດໄຫດ ຫຼື ສິບຕໍ່ປະຕິບັດໄຫດຕັດອິດສະລະພາຍຕາມຄໍາຕັດລືນຂອງສານ ຂອງລັດທີ່ຂອງຂໍນັ້ນ ການສິ່ງຜູ້ຂ້າຍຂ້າມແດນ ຈະປະຕິບັດໄດ້ ກໍ ຕໍ່ເນື້ອກໍານົດເວລາຂອງໃຫດຕັດອິດສະລະພາບ ຫາກຍັງເຫຼືອບໍ່ຕ່າງກວ່າ ທີກ ເດືອນ.

ທີ່ວ່າ ຄ້າຮັກອົງຂໍໃຫ້ສິ່ງຜູ້ຂ້າຍຂ້າມແດນ ຫາກກ່ຽວຂ້ອງກັບການກະທຳເຜີດ ສອງ ຫຼື ຫຼາຍສະຖາບຂຶ້ງແຕ່ລະການກະທຳເຜີດນີ້ ກໍເປັນການກະທຳເຜີດຕາມກົດໝາຍຂອງລັດທີ່ຂອງຂໍ ແລະ ຂອງ ສປປ ລາວ ແລ້ວ ແລະ ຢ່າງໝໍຍອຍ ການກະທຳເຜີດໄດ້ໜຶ່ງ ຫາກມີເງື່ອນໄຂຫາງດ້ານກໍານົດເວລາຂອງໃຫດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ວັກເໜື່ງ ແລະ ຄອງ ຂອງມາດຕານີ້ ສປປ ລາວ ອາດຕິກລົງໃຫ້ມີການສິ່ງຜູ້ຂ້າຍຂ້າມແດນ ສ້າລັບການກະທຳເຜີດທັງໝົດ ກໍໄດ້.

ມາດຕາ 8. ການປະຕິເສດຄ້າຮັກອົງຂໍໃຫ້ສິ່ງຜູ້ຂ້າຍຂ້າມແດນ

ຄ້າຮັກອົງຂໍໃຫ້ສິ່ງຜູ້ຂ້າຍຂ້າມແດນ ຈະຖື່ງປະຕິເສດ ໃນກ່າລະນີໄດ້ໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

1. ການກະທຳເຜີດ ຫາງດ້ານການເມືອງ ເປັນຕົ້ນ ການຕໍ່ສູ້ ເພື່ອອິດສະລະພາບ, ສັນຕິພາບ ແລະ ຄ້າເຫັນດ້ານການເມືອງ, ພິກເວັນການກະທຳເຜີດທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 9 ຂອງກົດໝາຍຂໍນັ້ນ;

2. ການກະທຳເຜີດຫາງທະຫານ ຂອງລັດທີ່ຂອງຂໍ ເປັນຕົ້ນ ການຫຼົບໜີຈາກການເປັນທະຫານ ພັບຫາ, ການປໍ່ປະຕິບັດຄ້າສິ່ງຂອງຜູ້ບໍ່ບັນຊາ;

3. ການດໍາເນີນຄະດີ ຫຼື ການປະຕິບັດໄຫດ ກ່ຽວກັບການກະທຳເຜີດທີ່ຂອງຂໍໃຫ້ສິ່ງຜູ້ຂ້າຍຂ້າມແດນ ເປັນໄນສະດາມກົດໝາຍຂອງລັດທີ່ຂອງຂໍ ແລະ ຕາມກົດໝາຍຂອງ ສປປ ລາວ;

4. ສາມຂອງ ສປປ ລາວ ໄດ້ຕັດສິນ ຫຼື ໄດ້ພິພາກສາ ຢ່າງເດືອນຫາດແລ້ວ ກ່ຽວກັບບຸກຄົນທີ່ຕ້ອງການຕົວ ໃນສະຖານການກະທຳເຜີດງວກກັນ ກ່ອນການຮ້ອງຂໍໃຫ້ສິ່ງຜູ້ກ່ຽວຂ້າມແດນ;

5. ການຕັດລົມຂອງສານ ຂອງລັດທີ່ຮ້ອງຂໍ້ນັ້ນ ໄດ້ດໍາເນີນໄຕຍລັບຫຼັງ ເວັ້ນເສຍແຕ່ລັດທີ່ຮ້ອງຂໍ້ໄດ້ຮັບປະກັນວ່າ ບຸກຄົນທີ່ຕ້ອງການເລີວນັ້ນ ຈະມີໄອກາດໄດ້ດໍາສູ່ຄະດີຢ່າງເປັນທໍາ ແລະ ຈະໄດ້ຖືກພິຈາລະນາຄະດີຄົນໄໝ ໄດ້ຍການເຂົ້າຮ່ວມຂອງຜູ້ກ່ຽວ.

ມາດຕາ 9. ການກະທຳ ທີ່ບໍ່ຖືວ່າເປັນການກະທຳເຜີດຫາງດ້ານການເມືອງ

ການກະທຳ ທີ່ບໍ່ຖືວ່າເປັນການກະທຳເຜີດຫາງດ້ານການເມືອງ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ການຄາດຕະກຳ ຫຼື ຄວາມພະຍາຍາມຄາດຕະກຳ ຫຼື ທ້າຮ້າຍຮ່າງກາຍ ປະມູກລັດ, ປະການບະຫຼາມແຫ່ງຊາດ, ຫົວໜ້າລັດຖະບານ ຫຼື ຕຸ່ນກໍ່ອື່ນ ແລະ ສະມາຄິກໃນຄອບຄົວຂອງບຸກຄົນ ດັ່ງກ່າວ;

2. ການໄຈລະກຳ;

3. ການບຸກຄູກ້າຍຄຸມຮັງ, ຄ້າຍຕັດລ້າງ;

4. ການກະທຳເມີນຕໍ່ປະເທດເພື່ອນນິດ;

5. ການລັກພາດີວ ຫຼື ການຈັບເປັນຕົວປະກັນ;

6. ການວາງລະເບີດ, ການຮູດ, ການນຳໃຊ້ອຸປະກອນ ຫຼື ສານເຄີມ ທີ່ອາດເປັນອັນຕະລາຍ ຕໍ່ຊົວດ ຫຼື ສ້າງຄວາມເລັກທີ່ຮ້າຍແຮງຕໍ່ວ່າງກາຍ ຫຼື ຕໍ່ຊັບສິນ ຢ່າງໝູວ່າງໝາຍ;

7. ການກະກຽມ, ຄວາມພະຍາຍາມ ຫຼື ການເຂົ້າຮ່ວມໃນການກະທຳເວີດ, ການໃຫ້ຄໍາປຶກສາ, ການຮ່ວຍເຫຼືອ ຫຼື ການຍຸແຍ່ ໃຫ້ບຸກຄົນອື່ນເຂົ້າຮ່ວມໃນການກະທຳເຜີດຕາມ ຂຶ້ 1 ທາ ຂຶ້ 3 ຂອງມາດຕານີ້.

ມາດຕາ 10. ການປະຕິເສດການສິ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ

ການສິ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ອາດຖືກປະຕິເສດ ໃນກໍລະນີໄດ້ໜຶ່ງ ຜົ່ງນີ້:

1. ສປປ ລາວ ມີສິດຄ່ານາດຕາມກົດໝາຍ ໃນການດໍາເນີນຄະດີຕໍ່ການກະທຳເຜີດໄດ້ໜຶ່ງ ທີ່ໄດ້ອ້າງເຖິງ ຢູ່ໃນເທົ່າຮ້ອງຂໍສິ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ແລະ ຈະດໍາເນີນຄະດີຕໍ່ບຸກຄົນທີ່ຕ້ອງການຕົວ;

2. ສປປ ລາວ ກໍາລັງດໍາເນີນຄະດີ ຕໍ່ບຸກຄົນທີ່ຖືກຂ່ອງຂໍ ໃຫ້ອີງຕົວກ່ຽວກັບການກະທຳເຜີດດູງວິກ;

3. ສປປ ລາວ ເພີ່ມວ່າ ການສິ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ອາດບໍ່ສອດຕໍ່ອງກັບເຫດຜົນຫາງດ້ານມະນຸດສະຫຼັກ ຮັບເນື້ອງມາຈ່າກຂັບຫາເຫຼືອຊາດ, ນັບຊາດ, ສາຂະໜາ, ເມື່າ, ເຢດ, ຖານະຫາງດ້ານສັງຄົມ ຫຼື ຖານະຫາງດ້ານແລດຊະກິດ ຂອງບຸກຄົນທີ່ຕ້ອງການເວີວ ຊຶ່ງອາດຖືກຫ່າລະມານ ຫຼື ຊົກປະໂຫຼດ ຢ່າງໄຮ່ມະນຸດສະຫຼັກ.

ມາດຕາ 11. ການປະຕິເສດການສົ່ງພືນລະເມືອງລາວ, ຄົນຕ່າງດ້າວ ຫຼື ຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ ທີ່ອາໄສ ຢູ່ ສປປ ລາວ
ສປປ ລາວ ບະຕິເສດການສົ່ງພືນລະເມືອງລາວ, ຄົນຕ່າງດ້າວ ຫຼື ຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ ທີ່ອາໄສ ຢູ່
ອປປ ລາວ ຂຶ້ງໄດ້ກະຫາຜິດທາງອາຍາຢູ່ນອກຕົນແຕນ ສປປ ລາວ ເວັນເລັຍແຕ່ຄົນທີ່ສັນຍາ ວ່າດ້ວຍ
ການສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ສາກາໄດ້ກໍານົດໄວ້ເປັນປ່າງອືນ.

ການປະຕິເສດ ສົ່ງບຸກຄົນດັ່ງກ່າວຂ້າມແດນ ຕາມຄ້າຮອງຂໍ ບໍ່ເປັນສາເຫດພາໃຫ້ຜູ້ກ່ຽວຂ້ອດພື້ນ
ອອກຈາກຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງອາຍາ ແລະ ຜູ້ກ່ຽວຂ້ອງຈະຖືກຕ້າມເນັນຄະດີອາຍາ ຢູ່ ສປປ ລາວ ດາມ
ກິດສາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ລັດ ທີ່ຮອງຂໍສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ຈະສົ່ງສໍານວນຄະດີ ແລະ ຂໍ້ມູນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃຫ້ອົງການທີ່ມີລິດ
ອໍານາດ ຂອງ ສປປ ລາວ ເພື່ອດ້າມັນຄະດີຕໍ່ພືນລະເມືອງລາວ, ຄົນຕ່າງດ້າວ ຫຼື ຄົນບໍ່ມີສັນຊາດນັ້ນ.

ໝວດທີ 3

ການຮ້ອງຂໍ ແລະ ການພິຈາລະນາຄໍາຮ້ອງຂໍໃຫ້ສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ

ມາດຕາ 12. ການຍື່ນຄໍາຮ້ອງຂໍໃຫ້ສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ

ການຍື່ນຄໍາຮ້ອງຂໍໃຫ້ສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ຈາກລັດທີ່ຮ້ອງຂໍມາຍັງ ສປປ ລາວ ຫຼື ຈາກ ສປປ
ລາວ ໂປ່ງລັດທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍ ໄກສຳດ້ານຕ່ານທາງການຫຼຸດ.

ສ້າລັບການຍື່ນຄໍາຮ້ອງຂໍໃຫ້ສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ຕາມຄົນທີ່ສັນຍາວ່າດ້ວຍ ການສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມ
ແດນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາສີ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົນໄກທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນຄົນທີ່ສັນຍານັ້ນ.

ມາດຕາ 13. ຄໍາຮ້ອງຂໍໃຫ້ສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ

ຄໍາຮ້ອງຂໍໃຫ້ສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ຕ້ອງເສດເປັນລາຍລັກອັກສອນ ແລະ ມີ ແນ້ວໃນ ດັ່ງນີ້:

1. ຂີ່ ຂອງອົງການທີ່ຮ້ອງຂໍ;

2. ຂີ່ ແລະ ນາມສະກຸນ, ອາຍຸ, ເພດ, ສັນຊາດ, ວູບຖ່າຍ, ປະເພດ ແລະ ເລກທີ ຂອງເອກະ
ຄານກ່ຽວຂ້ອງກັບ ຮູບປະັນ ຫຼື ຈຸດພື້ນ, ອາຊີບ ແລະ ຫຼື ຫຼື ຫຼື ອາຍຸ ທີ່ອາໄສ ຂອງບຸກຄົນທີ່ຕ້ອງການຕົວ
ແລະ ຂໍ້ມູນອື່ນ ຂອງບຸກຄົນນີ້;

3. ການສັງລວມຫຍໍ້ ກ່ຽວຂ້ອງກັບການກະທຳຜິດ ທີ່ເວົ້າເຖິງສະຫຼຸບການກະທຳຜິດ, ວັນ, ເວລາ,
ສະຫຼຸບທີ ແລະ ດິນຂອງການກະທຳຜິດ;

4. ປິດບັນຍັດຂອງກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຫຼືກ່ຽວຫາ ຫຼື ລະຖານກາມກະທຳຜິດ, ໄຫດ ແລະ
ສິດອ້ານາດຂອງສານ ຂອງລັດທີ່ຮ້ອງຂໍ;

5. ປິດບັນຍັດຂອງກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບອາຍຸຄວາມໃນການຮ້ອງປິ່ອງ ຫຼື ອາຍຸຄວາມ ກ່ຽວ
ກັບການປະຕິບັດໄຫດ.

ມາດຕາ 14. ເອກະສານປະກອບຄໍາຮ້ອງຂໍ

ເອກະສານ ປະກອບຄໍາຮ້ອງຂໍໃຫ້ສິ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ເພື່ອດໍາເນີນຄະດີ ມີດັ່ງນີ້:

1. ສໍາມັດກໍ່ສັງຈັບຕົວ ຂອງໄອບາການ, ລານ ຫຼື ເຈົ້າໝາທີ່ອື່ນ ທີ່ມີສິດອ່ານາດ ຂອງລັດທີ່
ຮ້ອງຂໍ;

2. ຂຶ້ມູນຫຼັກຖານ ທີ່ເປັນຫົ່ນຖານໃຫ້ແກ່ການຈັບຕົວ ແລະ ການຕໍ່ເນີນຄະດີຢູ່ສານຕໍ່ບຸກຄົນ
ຮ້ອງກ່າວ ລວມທັງຂໍ້ມູນຫຼັກຖານທີ່ຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າບຸກຄົນທີ່ຕ້ອງການດົວນັ້ນ ແມ່ນບຸກຄົນດຽວກັນກັບບຸກ
ຄົນທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນຄໍາສັງຈັບຕົວ.

ເອກະສານ ປະກອບຄໍາຮ້ອງຂໍໃຫ້ສິ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ເພື່ອປະຕິບັດໄຫດ ມີດັ່ງນີ້:

1. ຄ່າເປົກຄ່າຕົດສິນ ຫຼື ຄ່າພິພາກສາ ທີ່ໃຊ້ໄດ້ຢ່າງເດັດຂາດ ຂອງລັດທີ່ຮ້ອງຂໍ;
2. ຂຶ້ມູນຫຼັກຖານທີ່ສະແດງ ໃຫ້ເຫັນວ່າ ບຸກຄົນທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍໃຫ້ລົງດົວເປັນບຸກຄົນດຽວກັນກັບ
ບຸກຄົນທີ່ໄດ້ອ້າງເຖິງໃນຄ່າຕົດສິນ ຫຼື ຄ່າພິພາກສາທີ່ໃຊ້ໄດ້ຢ່າງເດັດຂາດນີ້;
3. ໃນຢັ້ງຢືນໄລຍະເວລາ ໃນການປະຕິບັດໄຫດຕ່ານມາ ແລະ ໄຫດທີ່ຢັ້ງຄ້າງປະຕິບັດຕາມ
ຄ່າຕົດສິນ ຫຼື ຄ່າພິພາກສາ ທີ່ໃຊ້ໄດ້ຢ່າງເດັດຂາດ;

4. ໃນກ່ລະນີການດັດສິນລັບຫຼັງ ຕ້ອງໃຫ້ມີຄ່າຊື້ແຈງ ຫຼື ການຢັ້ງຢືນທາງດ້ານກົດໝາຍ
ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ບຸກຄົນທີ່ຕ້ອງການເຄີຍນັ້ນ ລາມາດດັ່ງຄັ້ງຄະດີ ຫຼື ມີໂອກາດໄວ້ຮັບການພິຈາລະນາ
ດັດສິນຄະດີໃໝ່ ໂດຍມີການເຂົ້າຮ່ວມຂອງຫຼັກ່າວ.

ເອກະສານຫຼັງໝົດ ຂຶ້ງລັດທີ່ຮ້ອງຂໍໄດ້ສັງມາ ຕາມມາດຕານີ້ ຫຼື ຕາມຄົນທີ່ສັນຍາວ່າດ້ວຍ ການ
ລື່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນໜາຕີ ຕ້ອງລົງລາຍເຊັນ ແລະ ປະຫັບຕາ ພ້ອມຫຼັງແກ່ເປັນ
ພາສາລາວ ຫຼື ເປັນພາສາອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນຄົນທີ່ສັນຍາດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 15. ຄ່າຮ້ອງຂໍໃຫ້ສິ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ຈາກໝາຍລັດ

ເນື້ອມືຄ່າຮ້ອງຂໍໃຫ້ສິ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນຈາກ ສອງ ຫຼື ຫ້າຍລັດຍ້ອມກັນ ທີ່ຕ້ອງການບຸກຄົນ
ດຽວກັນ ໃນຄອບຖານການກະທ່າຜິດດຽວກັນ ຫຼື ດ້າງກັນກໍຕາມ ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ຈະເປັນຜູ້ເຖິງ
ລົງວ່າ ຄ່າຮ້ອງຂໍຈາກລັດໄດ້ຈະຖືກນຳມາພິຈາລະນາ ໂດຍຄ່ານິງເຖິງ ຫຼັກການ ຫຼື ນັນທະໜ້າໄດ້ກໍານົດ
ໄວ້ໃນຄົນທີ່ສັນຍາວ່າດ້ວຍ ການສິ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ, ເວລາ ແລະ ສະຖານທີ່ຂອງການກະທ່າຜິດ,
ລະດັບຄວາມເປັນຫັນຕະລາຍຂ່າງການກະທ່າຜິດ, ເວລາໄດ້ຮັບຄ່າຮ້ອງຂໍ, ສັນຊາດ ແລະ ຫຼືປະຈຸບ
ຂອງບຸກຄົນທີ່ຕ້ອງການຕົວ, ດູ້ຖືກເຄົາສ້າຍ ແລະ ຖຸດປະຕິງໃນການຜິ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ.

ມາດຕາ 16. ການພິຈາລະນາຄໍາຮ້ອງຂໍ

ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບຄ່າຮ້ອງຂໍໃຫ້ສິ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ແລະ ເອກະສານປະກອບແລ້ວ ກະຊວງການ
ຕ່າງປະເທດ ຫຼື ອົງການໃຈກາງປະສານງານ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນຄົນທີ່ສັນຍາວ່າດ້ວຍ ການລື່ງຜູ້
ຮ້າຍຂ້າມແດນ ກວດກາຄ່າຮ້ອງຂໍດັ່ງກ່າວວ່າມີຂໍ້ມູນຄືບຖວນ ຫຼື ບໍ່ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນມາດຕາ 13
ແລະ 14 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຫຼື ຕາມຄົນທີ່ສັນຍາວ່າດ້ວຍ ການສິ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ພ້ອມຫຼັງບັນ
ຫາທີ່ກ່າວຂ້ອງກັບຜ່າຍພິວມັນຫາງການຫຼຸດ ແລະ ພຶນປະໄຫຍດ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ຖ້າເຫັນວ່າຄໍາຮ້ອງຂໍໃຫ້ສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ຫາກມີເນື້ອໃນ ແລະ ເອກະຄານປະກອບຄືບຖ້ວນ ແລະ ຖຸກຕ້ອງ ດາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນວັກທີ່ 1 ຂອງມາດຕານ໌ ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງຄື່ງໃຫ້ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນສູງສຸດ ເພື່ອດໍາເນີນຕາມຂັ້ນຕອນການພິຈາລະນາສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນໃນຂຶ້ນຕໍ່ໄປ.

ຖ້າເຫັນວ່າ ຂຶ້ນມູນທີ່ໄດ້ຮັບເນີນມາ ຕາມຄໍາຮ້ອງຂໍໃຫ້ສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນນັ້ນ ຫາກບໍ່ຢັ້ງບໍ່ສັນຄົບຖ້ວນພຽງໝໍ ດາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນມາດຕາ 13 ແລະ 14 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຫຼື ດາມລົມທີ່ສັນຍາວ່າດ້ວຍ ການສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນແລ້ວ ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ຫຼື ອົງການໃຈກາງປະສານງານກ່າຈະຮ້ອງຂໍເອົາຂຶ້ນມູນເພີ່ມເຕີມພາຍໃນກໍານົດເວລາ ສິບຫ້າວັນ ມັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຄໍາຮ້ອງຂໍເປັນຕົ້ນໄປ ຫຼື ດາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນສິນທີ່ສັນຍາຕ້ົງກ່າວ.

ລັດ ທີ່ຮ້ອງຂໍ ຕ້ອງປະກອບຂຶ້ນມູນເພີ່ມເຕີມ ຕາມການສະເໜີ ພາຍໃນກໍານົດເວລາ ສື່ສິບຫ້າວັນ ມັບແຕ່ວັນລັດທີ່ຮ້ອງຂໍໄດ້ວັບຄໍາສະເໜີເອົາຂຶ້ນມູນເພີ່ມເຕີມເປັນຕົ້ນໄປ. ຖ້າວ່າ ລັດທີ່ຮ້ອງຂໍ ຫາກບໍ່ສົ່ງຜູ້ມູນເພີ່ມເຕີມຕາມການສະເໜີ ພາຍໃນກໍານົດເວລາດ້ັງກ່າວ ໃຫ້ຖືວ່າລັດທີ່ຮ້ອງຂໍນີ້ ໄດ້ຖ່ວນຄໍາຮ້ອງຂໍຂອງຕົ້ນດ້ວຍຄວາມສະໜັກໃຈ ແຕ່ກໍບໍ່ໄດ້ເສັບພິດໃນການຮ້ອງຂໍໃຫ້ສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນຕົ້ນໃໝ່.

ໝວດທີ 4

ການພິຈາລະນາການສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ

ມາດຕາ 17. ການຈັບຕົວ ແລະ ການວັກຂ້າງພາງ

ໃນກໍລະນີທີ່ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນສູງສຸດ ຫາກເຫັນວ່າຄໍາຮ້ອງຂໍໃຫ້ສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນແລ້ວ ກ່າຈະມອບໃຫ້ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ອອກຄໍາສ່າງຈົບຕົວບຸກຄົນທີ່ຕ້ອງການຕົວ ພາຍໃນກໍານົດເວລາ ເຈັດວັນ ມັນແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຄໍາຮ້ອງຂໍດ້ັງກ່າວ ຈາກກະຊວງການຕ່າງປະເທດເປັນຕົ້ນໄປ ເພື່ອສົ່ງໃຫ້ສານປະຊາຊົນນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ພິຈາລະນາຕັດສິນ ກ່ຽວກັບການສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ.

ໃນກໍລະນີທີ່ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ຫາກເຫັນວ່າ ດ້ວຍຮ້ອງຂໍໃຫ້ສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ບໍ່ມີຂຶ້ນພຽງໝໍ ກ່າຈະລາຍງານໃຫ້ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນສູງສຸດ ເພື່ອສະເໜີ່ການຊວງການຕ່າງປະເທດ ທວງເອົາຂຶ້ນມູນເພີ່ມເຕີມສໍາລັບການຈັບຕົວ ຫຼື ວັກຂ້າງພາງ ບຸກຄົນທີ່ຕ້ອງການຕົວນີ້.

ໃນກໍລະນີໃຫຍ່ດ່ວນ ລັດທີ່ຮ້ອງຂໍ ອາດຮ້ອງຂໍໃຫ້ຈັບຕົວ ແລະ ວັກຂ້າງພາງບຸກຄົນທີ່ຕ້ອງການຕົວໄວ້ກ່ອນຂໍ້ວຄາວ ກ່ອນຈະສົ່ງຄໍາຮ້ອງຂໍໃຫ້ສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນຢ່າງເປັນຫາງການໄດ້ຜ່ານທາງການຫຼຸດ ຫຼື ຕາມລົມທີ່ສັນຍາວ່າດ້ວຍ ການສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ.

ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບຄໍາຮ້ອງຂໍແລ້ວ ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ຈະສົ່ງໃຫ້ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນສູງສຸດ ເພື່ອມອບໃຫ້ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ອອກຄໍາສ່າງຈົບຕົວ ພາຍໃນກໍານົດເວລາ ສາມລັນ ດາມຂັ້ນຕອນຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການດໍາເນີນທະດີອາຍາຂອງ ສປປ ລາວ.

ເມື່ອໄດ້ຈັບຕົວ ແລະ ກັກຂ້າງພາງບຸກຄົນທີ່ຕ້ອງການຕົວ ຕາມຄໍາຮ້ອງສື່ແລ້ວ ຖ້າວ່າ ລັດທີ່ຮ້ອງຂໍ້
ຫາກບໍ່ເຖິງຄໍາຮ້ອງຂໍ້ໃຫ້ເຖິງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ພ້ອມດ້ວຍເຂາກສານຕ່າງໆ ບ້າງປັນຫາງການ ຕາມ
ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ພາຍໃນກໍາມີດເວລາ ທີ່ກີ່ສືບວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຈັບຕົວ ແລະ ກັກຂ້າງພາງ ທີ່ ຕາມ
ກໍາມີດເວລາທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນສິນທີ່ສັນຍາວ່າດ້ວຍ ການສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ຕ້ອງປ້ອຍຕົວບຸກຄົນທີ່
ຖືກກັກຂ້າງພາງນີ້.

ໃນກໍລະນີທີ່ໄດ້ປ້ອຍຕົວຜູ້ຖືກຈັບຕົວ ແລະ ກັກຂ້າງພາງ ຕາມວັກທີ 4 ຂອງມາດຕານີ້ແລ້ວ ລັດທີ່
ຮ້ອງຂໍ ຈະຮ້ອງຂໍໃຫ້ຈັບຕົວບຸກຄົນສົ່ງກ່າວ ຍັນເຫດເມີນທີ່ໄດ້ສະເໜີມາແລ້ວນີ້ບໍ່ໄດ້ ແຕ່ລັດທີ່ຮ້ອງຂໍ
ຍັງມີສິດຮ້ອງຂໍໃຫ້ເຖິງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ຕາມຢັກກະຕິ.

ບຸກຄົນທີ່ຕ້ອງການຕົວ ທີ່ຖືກຈັບຕົວ ແລະ ກັກຂ້າງພາງ ຈະບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ປ້ອຍຕົວພາງ
ຈົບກວ່າຈະມີຄໍາຕັດສິນ ທີ່ ຄໍາພິພາກສາຂອງສານທີ່ໃຊ້ໄດ້ຢ່າງເດັດຊາດ ກ່ຽວກັບການສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມ
ແດນ.

ມາດຕາ 18. ການພື້ຈາລະນາການສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ

ເມື່ອໄດ້ຈັບຕົວບຸກຄົນທີ່ຕ້ອງການຕົວແລ້ວ ອີງການໄອຍະການປະຊາຊົນນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ
ຕ້ອງສັງສົນວິນຄະດີ ພາຍໃນກໍາມີດເວລາ ສາມສືບວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຈັບຕົວເປັນຕົ້ນໄປ ໃຫ້ສານ
ປະຊາຊົນນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ພື້ຈາລະນາຕັດສິນເປັນຂັ້ນຕົ້ນ ພາຍໃນກໍາມີດເວລາ ສາມສືບວັນ ນັບ
ແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຄໍາສັ່ງປ້ອງເປັນຕົ້ນໄປ.

ການພື້ຈາລະນາການສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ໃນທີ່ປະຊຸມສານ ໃຫ້ມີແຕ່ຄະນະສານ. ຫົວໜ້າອີງ
ການໄອຍະການປະຊາຊົນ, ເຈົ້ານ້ຳທີ່ຕ້ອງກ່າວດ, ບຸກຄົນທີ່ຕ້ອງການຕົວ, ທະນາຍຄວາມ, ຜູ້ແປພາສາ,
ດຸຕາງໝໍາສະຖານເອກັກຄະລິດຖະຫຼຸດ ທີ່ ລະຫານກົງສຸນຂອງລັດທີ່ຮ້ອງຂໍ ແລະ ເຈົ້ານ້ຳທີ່ອີງ
ການອື່ນທີ່ມີສິດອ້ານາດ ຂອງ ຂປປ ລາວ ເທົ່ານັ້ນ.

ມາດຕາ 19. ອິດຂອງສານ ໃນການພື້ຈາລະນາການສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ

ໃນການພື້ຈາລະນາການສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ສານ ມີ ສິດ ດັ່ງນີ້:

1. ກວດກາງບຸກຄົນທີ່ຖືກສັ່ງຜ້ອງ ແລະ ຜົກນ້າມປາກົດຕົວຢູ່ສານ ແມ່ນບຸກຄົນທີ່ຕ້ອງການ
ຕົວ ຕາມຄໍາຮ້ອງຂໍໃຫ້ສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ທີ່ບໍ່;

2. ກວດກາງການກະທຳເຄີດ ທີ່ບໍ່ໄວ້ໃນຄໍາຮ້ອງຂໍໃຫ້ສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນນີ້ ເປັນການກະທຳ
ຜົດ ທີ່ພາໃຫ້ມີການສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ດາມກົດໝາຍສະບັບນີ້ ໄດ້ ທີ່ບໍ່;

3. ກວດກາງການກະທຳເຄີດ ບໍລິຫານໃນເງື່ອນໄຂຂອງການປະດີເສດການສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ
ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນມາດຕາ 8, 10 ແລະ 11 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ທີ່ບໍ່.

ໃນກໍລະນີທີ່ຄານ ຫາກເຫັນວ່າມີເຫດຜົນໃນການສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນແລ້ວ ສານກໍຈະຕັດສິນໃຫ້
ສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ແລະ ເມື່ອຄໍາຕັດສິນໃຊ້ໄດ້ຢ່າງເດັດຊາດແລ້ວ ກໍໄຫຼດຕໍ່ເນີນການສົ່ງຜູ້ຖືກຄານ
ຕັດສິນຂ້າມແດນ ພາຍໃນກໍາມີດເວລາ ສາມສືບວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ອ່ານຄໍາຕັດສິນເປັນຕົ້ນໄປ.

ໃນកໍລະນີທີ່ສາມຫາກຕັ້ນວ່າ ບໍ່ມີເຫດຜົນໃນການຄື່ງປູ່ຮ້າຍຂ້າມແດນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຫຼື ບໍ່ມີຂໍ້ມູນຫຼັກຖານຍົງເມື່ອລົບໄດ້ວ່າ ບຸກຄົນທີ່ຖືກສ່າງເຊື່ອ ແລະ ຖືກນໍາມາປ່າກົດຕົວຢ່າງສາມ ແມ່ນບຸກຄົນທີ່ຕ້ອງການຕົວແທ ຫຼື ບໍ່ ສາມກໍຈະໄດ້ຜົນຍໍ່ໃຫ້ລົງຕົວຊ່າງກ່ຽວຂ້າມແດນ.

ມາດຕາ 20. ການສະເໜີຄັດຄ້ານ ແລະ ການຂໍອຸທອນຄໍາຕັດສິນຂອງສານ

ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ມີສິດສະເໜີຄັດຄ້ານຄໍາຕັດສິນຂອງສານ ທີ່ບອກວ່າບໍ່ໄຫ້ລົງປູ່ຮ້າຍຂ້າມແດນ ແຕ່ຕ້ອງພິຈາລະນາ ພາຍໃນກໍານົດເວລາ ສາມວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ອ່ານຄໍາຕັດສິນ ເປັນຕົ້ນໄປ ວ່າຈະສະເໜີຄັດຄ້ານ ຫຼື ບໍ່. ຖ້າຫາກບໍ່ສະເໜີຄັດຄ້ານ ພາຍໃນກໍານົດເວລາຕັ້ງກ່າວ ກໍຕ້ອງປ່ອຍຕົວຊ່າງເພີ້ມຕົວ ໃນຫັນໃດ.

ຫຼັກວ່າອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ຫາກສະເໜີຄັດຄ້ານຄໍາຕັດສິນຂອງສານແລ້ວ ດ້ວຍໄດ້ສະເໜີໃຫ້ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນພາກກາງ ຢັນຄໍາລະເໜີຄັດຄ້ານ ພາຍໃນກໍານົດເວລາ ສາມສິບວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ອ່ານຄໍາຕັດສິນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ບຸກຄົນທີ່ຕ້ອງການຕົວ ກໍມີສິດຂໍອຸທອນຄໍາຕັດສິນຂອງສານ ທີ່ບອກວ່າໄຫ້ລົງປູ່ຮ້າຍຂ້າມແດນ ແລະ ຕ້ອງສົ່ງຄໍາຮ້ອງຂໍອຸທອນ ໄປຍັງສານປະຊາຊົນພາກກາງ ພາຍໃນກໍານົດເວລາ ສາມສິບວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ອ່ານຄໍາຕັດສິນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ສານປະຊາຊົນພາກກາງ ຕ້ອງຄື້ນຄວາມໝັ້ງຈາລະນາຄໍາສະເໜີຄັດຄ້ານ ຫຼື ຄໍາຮ້ອງຂໍອຸທອນ ພາຍໃນກໍານົດເວລາ ສິບຫຼາວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຄໍາລະເໜີຄັດຄ້ານ ຫຼື ຄໍາຮ້ອງຂໍອຸທອນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ມາດຕາ 21. ສິດໃນການພິຈາລະນາຂອງສານປະຊາຊົນພາກກາງ

ສານປະຊາຊົນພາກກາງ ກວດກາຄໍາຕັດສິນຂອງສານປະຊາຊົນນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ກ່ຽວກັບຄວາມຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍອາຍາ, ກົດໝາຍວ່າດົວບ ການຄ້າເນີນຄະດີອາຍາ ແລະ ກົດໝາຍຮະບັບນີ້ ລວມທັງໝົດຜົນໃນການຕັດສິນ ກ່ຽວກັບການຄື່ງປູ່ຮ້າຍຂ້າມແດນ.

ປະເມີນ ຄໍາພິພາກສາຂອງສານປະຊາຊົນພາກກາງ ມີຕັ້ງນີ້:

1. ຍັງປິນເອົາດາມຄໍາຕັດສິນຂອງສານປະຊາຊົນນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ຫັງໝົດ;
2. ປົງນແບງຄໍາຕັດສິນຂອງພາບປະຊາຊົນນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ແລະ ພິພາກສາໃຫ້ລົງ ຫຼື ບໍ່ໄຫ້ລົງປູ່ຮ້າຍຂ້າມແດນ.

ໃນກໍລະນີພິພາກສາບໍ່ໄຫ້ລົງປູ່ຮ້າຍຂ້າມແດນ ກໍໄຫ້ປ່ອຍຕົວບຸກຄົນທີ່ຕ້ອງການຕົວໃນຫັນໃດ.

ຄໍາພິພາກສາຂອງສານປະຊາຊົນພາກກາງ ເປັນຄໍາຕົກລົງຂັ້ນສຸດທ້າຍ.

ໝວດທີ 5

ຂັ້ນຕອນການສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂໍາມແດນ

ມາດຕາ 22. ການດໍາເນີນການສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂໍາມແດນ

ພາຍຫຼັງທີ່ຄ່າດັດສິນ ຫຼື ຕໍ່ພິພາກສາ ຂອງລານໃຊ້ໄດ້ປ່າງເດັດຍາດແລ້ວ ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງປະສານສົມທິບກັບອົງການອື່ນທີ່ມີສິດອ່ານາດຂອງ ສປປ ລາວ ເພື່ອກະກຽມ ແລະ ດໍາເນີນ ການສົ່ງບຸກຄົນທີ່ຕ້ອງການຕົວໃບຢ້າງລັດທີ່ຮ້ອງຂໍ ພາຍໃນກໍານົດເວລາ ສາມເປີບວັນ ຫຼື ພາຍໃນກໍານົດເວລາທີ່ໄດ້ຂໍ້ໄວ້ໃນເລື່ອກຳລັນຄວາດ້ວຍ ການສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂໍາມແດນ ມັບແຕ່ວັນໄດ້ອ່ານຄ້າດັດສິນ ຫຼື ຕໍ່ພິພາກສາເປັນຕົ້ນໄປ.

ມາດຕາ 23. ຂັ້ນຕອນການສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂໍາມແດນ

ການສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂໍາມແດນ ດ້ວຍດໍາເນີນຕາມຂັ້ນຕອນ ດັ່ງນີ້:

1. ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງຕິກລົງກັບລັດທີ່ຮ້ອງຂໍ ກ່ຽວກັບ ວັນ, ເວລາ, ສະຖານທີ່ ແລະ ບັນຫາອື່ນ ຫຼື ອົບພັນກັບການສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂໍາມແດນ;

2. ໃນກໍລະນີທີ່ ລັດທີ່ຮ້ອງຂໍ້ຫາກບໍ່ຮັບເອົາບຸກຄົນທີ່ຕ້ອງການຕົວ ໄດ້ຍິ່ນມີເຫດຜົນ ພາຍໃນ ກໍານົດເວລາທີ່ໄດ້ຕິກລົງກັນ ຫຼື ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນສິນທີ່ສັນຍາ ແລະ ດໍ່ມາໄດ້ຮ້ອງຂໍໃຫ້ສົ່ງບຸກຄົນ ມັນຂໍາມແດນ ໃນສະຖານການກະຫ່າຜົດດຽວກັນອີກ ໃຫ້ປະຕິເສດການສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂໍາມແດນ. ໃນກໍລະນີ ອົງການທີ່ມີສິດອ່ານາດຂອງ ສປປ ລາວ ຕ້ອງປ່ອຍຕົວບຸກຄົນທີ່ຕ້ອງການຕົວໃນຫັນໄດ້ ຫຼັງຈາກກໍານົດເວລາ ຕາມທີ່ໄດ້ບົງໄວ້ໃນມາດຕານີ້ ໄດ້ສິ້ນສຸດລົງ;

3. ໃນກໍລະນີທີ່ ລັດທີ່ຮ້ອງຂໍ້ ທາກບໍ່ໜາດຮັບເອົາ ຫຼື ສປປ ລາວ ບໍ່ສາມາດອ່ີ່ມອບບຸກຄົນທີ່ຕ້ອງການຕົວນັ້ນພາຍໃນກໍານົດເວລາ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນ ວັກທີ 1 ຂອງມາດຕານີ້ ຢ່ອນເຫດການທີ່ບໍ່ຢູ່ໝາຍໃຫ້ການຄວບຄຸມຂອງລັດທີ່ຮ້ອງຂໍ ຫຼື ຂອງ ສປປ ລາວ ເຊັ່ນ ໄພພົບດທາງທັມະຊາດ, ສປປ ລາວ ຫຼື ສັດທີ່ຮ້ອງຂໍນັ້ນ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ກັນຊາບໃນຫັນໄດ້ ເພື່ອຕິກລົງກ່ຽວກັບວັນ, ເວລາ, ສະຖານທີ່ ແລະ ບັນຫາອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂໍາມແດນ.

ມາດຕາ 24. ການເລື່ອນການມອບຫົວຜູ້ຮ້າຍຂໍາມແດນ

ເມື່ອບຸກຄົນທີ່ຕ້ອງການຕົວກໍາໄລງົງຖືກຕໍ່ເນີນແທະດີ ຫຼື ກ່າລັງປະຕິບັດໄຫດ ຫຼື ສປປ ລາວ ໃນຄະຊາມການກະຫ່າຜິດ ຫຼື ບໍ່ແມ່ນການກະຫ່າຜິດ ຫຼື ນີ້ໄດ້ບົງໄວ້ ໃນຄ່າຮ້ອງຂໍໃຫ້ສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂໍາມແດນນັ້ນ ສປປ ລາວ ອາດເລື່ອນການມອບຕົວບຸກຄົນດັ່ງກ່າວອອກໄປ ຈົນກວ່າການດໍາເນີນຄະດີຈະສັນຊຸດ ຫຼື ໄດ້ມີການປະຕິບັດໄຫດບາງສ່ວນ ຫຼື ຫ້າງໝົດ ຕາມຄ່າດັດສິນ ຫຼື ຕໍ່ພິພາກສາ ທີ່ໄດ້ປົງໄດ້ຢ່າງເດັດຍາດ ແລ້ວ ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ ລັດທີ່ຮ້ອງຂໍ້ຊາບ ກ່ຽວກັບການເລື່ອນດັ່ງກ່າວ.

ຖືກເຫັນວ່າການເລື່ອນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນວັກທີ 1 ຂອງມາດຕານີ້ ອາດເສດໃຫ້ອາຍຸຄວາມໃນການຮ້ອງເຂົ້າສົ່ນສຸດລົງ ຫຼື ອາດເປັນອຸປະສົກໃຫ້ແກ່ການສືບສວນ-ອອບສວນ ຂອງລັດທີ່ຮ້ອງຂໍ

ກ່ຽວຂ້ອງການກະທຳເມື່ອ ຫ້າມີການຮ້ອງຂໍພາໃຫ້ມີການສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນນັ້ນ ສປປ ລາວ ອາດຈຶ່ງມອບບຸກຄົນທີ່ຕ້ອງການຕົວດັ່ງກ່າວ ເປັນການຊຸວຄາວໃຫ້ລັດທີ່ຮ້ອງຂໍ ແລະ ລັດທີ່ຮ້ອງຂໍ ກ່ຽວຂ້ອງຜູ້ບຸກຄົນທີ່ຕ້ອງການຕົວນັ້ນ ຄືນຕາມກໍານົດເວລາ ແລະ ເຖິງນີ້ໄຍທີ່ຫຼາຍສອງຝາຍໄດ້ຕົກລົງກັນ.

ມາດຕາ 25. ການພິຈາລະນາຄະດີໃນລັດທີ່ຮ້ອງຂໍ

ບຸກຄົນທີ່ຕ້ອງການຕົວ ຕາມຄໍາຮ້ອງຂໍ ໃຫ້ສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ຈະບໍ່ຖືກດໍາເນີນຄະດີໆນີ້ ຫຼື ຖືກລົງໄຫດ ໃນສະຖານການກະທຳຜິດອື່ນ ໃນລັດທີ່ຮ້ອງຂໍ ແລະ ຈະບໍ່ຖືກລົງໄປຢັງລັດທີ່ສາມ ເວັນເສຍແຕ່:

1. ສປປ ລາວ ຫາກເຫັນດີ ໃຫ້ມີການດໍາເປັນຄະດີ ຫຼື ການປະຕິບັດໄຫດອື່ນ ໃນລັດທີ່ຮ້ອງຂໍ ປິບພື້ນຖານການອະທິບາຍ ແລະ ການສົ່ງເອກະສານ ພ້ອມດ້ວຍຂໍ້ມູນຕ່າງໆ ຂອງລັດທີ່ຮ້ອງຂໍນັ້ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 13 ແລະ 14 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແລະ ຄ້າເຫັນດີຂອງບຸກຄົນທີ່ຕ້ອງການຕົວ ກ່ຽວຂ້ອງການດໍາເປັນຄະດີ ຫຼື ການປະຕິບັດໄຫດອື່ນນີ້;

2. ບຸກຄົນນີ້ ບໍ່ໄດ້ອອກຈາກດິນແດນ ຂອງ ຜັດທີ່ຮ້ອງຂໍ ພາຍໃນ ສາມລືບວັນ ຫຼັງຈາກໄດ້ຖືກປ່ອຍຕົວ ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ນັບກໍານົດເວລາຕ່າງໆກ່າວ ເຊົ້າໃນໄລຍະເວລາ ທີ່ບຸກຄົນນີ້ບໍ່ສາມາດອອກຈາກດິນແດນຂອງລັດທີ່ຮ້ອງຂໍ ຢ້ອນເຫດຜົນທີ່ບໍ່ຢູ່ໝາຍໄຕ້ການຄວບຄຸມຂອງຜູ້ກ່ຽວ ເຊັ່ນ ໄພຜິວັດຫາງທ່ານະຊາດ;

3. ຫຼັງຈາກໄດ້ອອກໄປແລ້ວ ບຸກຄົນນີ້ ໄດ້ກັບຄົນໄປຢັງດິນແດນ ຂອງລັດທີ່ຮ້ອງຂໍອັກເທືອໃໝ່ ດ້ວຍຄວາມສະໜັກໃຈຂອງຜູ້ກ່ຽວ.

ມາດຕາ 26. ການສົ່ງມອບຊັບລື່ງຂອງ

ຫຼັກວ່າ ລັດທີ່ຮ້ອງຂໍ ຫາກໄດ້ຮ້ອງຂໍ ໃຫ້ມີການສົ່ງມອບຊັບສົ່ງຂອງທີ່ພົບເຫັນ ຢູ່ໃນດິນແດນ ຂອງສະປປ ລາວ ຊຶ່ງເປັນຫຼັກຖານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັນຄະດີ ຫຼື ໄດ້ມາຈາກກະທຳຜິດ ແລະ ກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ ກ່ອນນູບຍາດໃຫ້ລົງມອບຊັບສົ່ງຂອງດ້າງກ່າວ ເມື່ອມີການສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ສປປ ລາວ ກ່າຈະສົ່ງຊັບລື່ງຂອງທີ່ໄດ້ບິດ ຫຼື ອາຍືດ ໃຫ້ແກ່ລັດທີ່ຮ້ອງຂໍ ຕາມຄໍາຕັດຄືນ ຫຼື ຄ້າພິພາກຄາຂອງສານ ທີ່ໄດ້ໄດ້ຢ່າງເດັດອາດ.

ໃນກໍລະນີທີ່ໄດ້ມີການດໍາເປັນຄະດີ ຢູ່ ສປປ ລາວ ດໍ່ບຸກຄົນທີ່ຕ້ອງການຕົວນັ້ນ ສປປ ລາວ ອາດເລື່ອນການສົ່ງມອບຊັບລື່ງຂອງ ທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນວັກທີ 1 ຂອງມາດຕານີ້ ຈົນກວ່າຈະຮູ້ເດີນຂອງການສືບສວນ-ສອບສວນ ກ່ຽວຂ້ອຍຄະດິດ້າງກ່າວ ຫຼື ສປປ ລາວ ອາດມອບຊັບລື່ງຂອງນີ້ ເປັນການຊີ່ວາຫວ່າໃຫ້ລັດທີ່ຮ້ອງຂໍ ໄດ້ຍົມຕື່ອນໄວ່ວ່າ ຜັດທີ່ຮ້ອງຂໍນີ້ ຈະສົ່ງມອບຊັບສົ່ງຂອງດ້າງກ່າວຄືນໃກ້ ສະໄໝ ລາວ ໃນຫັນໄດ້ ຫຼັງຈາກໄດ້ຮູ້ເດີນຂອງການສືບສວນ-ສອບສວນ ກ່ຽວຂ້ອຍຄະດິໃນລັດທີ່ຮ້ອງຂໍ.

ຊັບສື່ງຂອງທີ່ໄດ້ກ່າວມີດໄວ້ໃນວັກທີ 1 ຂອງມາດຕານີ້ ຈະຖືກລື່ງມອບໃຫ້ລັດທີ່ຮ້ອງຂໍ ເຖິງວ່າໄດ້ມີການຕັດຄືນໃຫ້ລົງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນແລ້ວ ແຕ່ບໍ່ສາມາດສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນໄດ້ ຢ້ອນວ່າ ບຸກຄົນທີ່ຕ້ອງການຕົວເສຍເສຍຊີວິດ ຫຼື ໄດ້ເອົາຕົວຫຼິບໝີ.

ການສົ່ງມອບຊັບສິ່ງຂອງດັ່ງກ່າວ ຈະບໍ່ສ້າງຜົນກະທົບ ຕໍ່ລົດທໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ ຫຼື ລົດທໍ່ຮອງຂໍ ຫຼື ບຸກຄົນຫີ່ສາມ ຊຶ່ງຈາດອ້າງພິດຕໍ່ຊັບສິ່ງຂອງເຖິ່ງນັ້ນ. ເມື່ອມີການອ້າງພິດ ແລະ ມີການຕັດລືມ ຫຼື ພິພາກສາ ກ່ຽວກັບພິດຕໍ່ຊັບເຊິ່ງຂອງດັ່ງກ່າວ ປູ້ໃນດິນແດນ ຂອງ ສປປ ລາວ ແລ້ວ ລົດທໍ່ຮອງຂໍ ຕ້ອງສົ່ງມອບຊັບສິ່ງຂອງທີ່ໄດ້ຮັບໄປແລ້ວນີ້ນ ຄົນໃຫ້ ສປປ ລາວ ໂດຍໄວ.

ມາດຕາ 27. ການອ່ານຸຍາດໃຫ້ສິ່ງຕົວຕ່ານແດນ

ໃນກໍລະນີ ທີ່ມີການສົ່ງບຸກຄົນທີ່ຕ້ອງການຕົວ ຜ່ານດິນແດນ ຂອງ ສປປ ລາວ ຈາກລັດໜຶ່ງ ຫຼື ລົດທໍ່ສູ່ຮ້າຍຂ້າມແດນ ໃປຢ້າງລົດທໍ່ຮອງຂໍ, ລົດທໍ່ຮອງຂໍ ຫຼື ລົດທໍ່ຈະສິ່ງ ຕ້ອງຂໍອ່ານຸຍາດການສິ່ງຕົວ ຕ່ານແດນ ຈາກກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ຂອງ ສປປ ລາວ. ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ໄດຍປະສານ ສົມທິບກັບອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພິຈາລະນາການໃຫ້ອ່ານຸຍາດສິ່ງຕົວຕ່ານແດນ ພາຍໃນກ່າມົດເວລາ ສືບທ້າວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ສັນຄ້າຮອງຂໍ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ໃນກໍລະນີທີ່ມີຄວາມຈໍາເປັນຕ້ອງກັກຕົວຊົ່ວຄາວ ທູ້ທໍ່ຖືກສິ່ງຕົວ ຜ່ານດິນແດນຂອງ ສປປ ລາວ ແລ້ວການກັກຕົວຊົ່ວຄາວນີ້ ບໍ່ໄດ້ເກີນ ລາວສີ່ ຊົ່ວໄມ້ງ. ລົດທໍ່ຮອງຂໍ ຫຼື ລົດທໍ່ສິ່ງຕົວນີ້ນ ຕ້ອງໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອທໍ່ຈໍາເປັນແກ່ອົງການທີ່ມີຄົດອ້ານາດ ຂອງ ສປປ ລາວ ໃນການກັກຕົວຊົ່ວຄາວ ແລະ ສິ່ງບຸກຄົນທີ່ຕ້ອງການດິຈຳຕ່ານດິນແດນ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ໃນກໍລະນີ ການສິ່ງຕ່ານແດນທ່າງອາກາດ ແລະ ມີຄວາມຈໍາເປັນຕ້ອງລົງຈອດສຸກເລີນ ຢູ່ດິນແດນ ຂອງ ສປປ ລາວ ບຸກຄົນທີ່ຕ້ອງການຕົວ ອາດຖືກກັກຕົວຊົ່ວຄາວ ຢູ່ໃນດິນແດນ ຂອງ ສປປ ລາວ ໄວສູງສຸດບໍ່ໄຫ້ເກີນ ເຈັດສິບສອງ ຊົ່ວໄມ້ງ. ລົດທໍ່ຮອງຂໍ ຫຼື ລົດທໍ່ສິ່ງຕົວນີ້ນຕ້ອງໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອທໍ່ຈໍາເປັນແກ່ອົງການທີ່ມີຄົດອ້ານາດ ຂອງ ສປປ ລາວ ໃນການກັກຕົວຊົ່ວຄາວ ແລະ ສິ່ງບຸກຄົນທີ່ຕ້ອງການດິຈຳຕ່ານດິນແດນ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ໃນການສິ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ຈາກ ສປປ ລາວ ຜ່ານດິນແດນຂອງລົດທີ່ສາມ ລົດທໍ່ຮອງຂໍ ຕ້ອງຂໍອ່ານຸຍາດການຕ່ານແດນຈາກລັດນັ້ນ.

ມາດຕາ 28. ອ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການສິ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ

່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການສິ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ອ້ອງຈາກດິນແດນ ຂອງ ສປປ ລາວ ໃປຢ້າງລົດທໍ່ຮອງຂໍ ເປັນຕົ້ນ ອ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການບິດ, ການອ້າຍດ, ການມອບຊັບສິ່ງຂອງ ແລະ ການຈັບເຈົ້າ, ອ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການສິ່ງຕົວຕ່ານດິນແດນຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ການແປເອກະສານ ໃຫ້ເປັນພາລະຂອງລົດທໍ່ຮອງຂໍ.

່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການດຳເນີນຕາມຄໍາຮອງຂໍໃຫ້ສິ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ຂອງ ສປປ ລາວ ໃຫ້ເປັນພາລະຂອງ ສປປ ລາວ.

ໃນກໍລະນີທີ່ສືບທີ່ສັນຍາວ່າດ້ວຍ ການສິ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ທ່າງກ່າວໄດ້ກ່າວບິດກ່ຽວກັບ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການດຳເນີນການສິ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ເປັນຢ່າງອື່ນ ກໍໄຫ້ປະຕິບັດຕາມຈົນທີ່ສັນຍານັ້ນ.

ມາດຕາ 29. ການແຈ້ງຜົນການດໍາເນີນຄະດີ

ລັດທີ່ຮ້ອງຂໍ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ ສປປ ລາວ ຊາຍໄດ້ໄວ ກ່ຽວກັບການດໍາເນີນຄະດີ ຫຼື ການປະຕິບັດ ຕໍ່ຕັດສິນຂອງລານ ດໍ່ບຸກຄົນທີ່ຕ້ອງການຕົວ ສິ່ງໄດ້ອີ່ງໃຫ້ຕາມຄໍາຮ້ອງຂໍ ຫຼື ກ່ຽວກັບການລົ້ງບຸກຄົນ ທີ່ຕ້ອງການດີວ່າງ່າວ ໃນຢ່າງລັດທີ່ສາມ.

ໝວດທີ 6

ສປປ ລາວ ເປັນລັດທີ່ຮ້ອງຂໍໃຫ້ສິ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ

ມາດຕາ 30. ການເນັ້ນຄໍາຮ້ອງຂໍໃຫ້ສິ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ

ການເນັ້ນຄໍາຮ້ອງຂໍໃຫ້ສິ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ຂອງ ສປປ ລາວ ໃຫ້ຢັ້ງຕິບັດຕາມມາດຕາ 12 ຂອງ ກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 31. ການຍ່າຍຄໍາສິ່ງເປີດການສືບສວນ-ສອບສວນ ແລະ ຄໍາສິ່ງຈັບຕົວ

ໃນກໍລະນີທີ່ສູ່ໄດ້ຢ່າງແນ່ນອນວ່າ ຜູ້ຖືກຫາ ຫຼື ນັກໄຫດ ໄດ້ເອົາເດືອກຫຼີຍໜີອອກຈາກ ສປປ ລາວ ໃບຢ່າງລັດອື່ນ ອົງການສືບສວນ-ສອບສວນ ຂອງເຈົ້ານໍາທີ່ຕ້າງໆວັດ ຕ້ອງອອກຄໍາສິ່ງເປີດການສືບສວນ-ສອບສວນ ແລ້ວສະເໜີໃຫ້ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ອອກຄໍາສິ່ງຈັບຕົວບຸກ ລົມດ້ວຍ່າວ.

ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ຕ້ອງສັງຄໍາສິ່ງຈັບຕົວ ແລະ ຄໍາສິ່ງເປີດການສືບສວນ-ສອບສວນ ໃຫ້ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນຫຼາງສຸດ ເພື່ອປະກອບຄໍາຮ້ອງຂໍໃຫ້ສິ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນມາດຕາ 13 ແລະ 14 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແລ້ວຜິ່ງໃຫ້ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ເພື່ອຮ້ອງຂໍໃຫ້ສິ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນໃນຢ່າງລັດທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍ.

ໝວດທີ 7

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການກວດກາວຸງກາງຄໍາສິ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ

ມາດຕາ 32. ອົງການຄຸ້ມຄອງກາວຸງກາງຄໍາສິ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ

ອົງການຄຸ້ມຄອງກາວຸງກາງຄໍາສິ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ປະກອບດ້ວຍ:

- ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ;
- ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ;
- ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນຫຼາງສຸດ;
- ສາມປະຊາຊົນຫຼາງສຸດ;
- ກະຊວງ ຍຸຕິ່ງ;
- ອົງການປຶກຄອງຫ້ອງຈົ່ນ.

ມາດຕາ 33. ສິດ ແລະ ຫັນທີຂອງກະຊວງການຕ່າງປະເທດ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສິ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ກະຊວງ ການຕ່າງປະເທດ ມີ ສິດ ແລະ ຫັນທີ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົນຄວາ ແລະ ມີຄໍາເຫັນກ່ຽວກັບນະໄຍບາຍ, ນິຕິກາ ແລະ ລະບູງການທີ່ມີ້ນເຖິງຈຸກງານສິ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບເມືດຂອບຂອງຕົນ;
2. ພິວໜັນ ແລະ ປະສານສິມທີບກັບລັດທີ່ຮ້ອງຂໍ ຫຼື ລັດທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍກ່ຽວກັບການສິ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມ ແດນ;
3. ຮັບ ແລະ ກວດກາຄ້າຮ້ອງຂໍໃຫ້ສິ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ຈາກລັດທີ່ຮ້ອງຂໍ ແລ້ວນີ້ສິ່ງເອກະສານ ຖ້າຮ້ອງຂໍໄຫ້ສິ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນໃຫ້ອີງການໄອຍ່າການປະຊາຊົນສູງສຸດ;
4. ກວດກາ, ສິ່ງຄໍາຮ້ອງຂໍ ແລະ ເຄກະສານທີ່ຈໍາເປັນ ເພື່ອຄໍໃຫ້ສິ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ໃຫ້ລັດທີ່ ຖືກຮ້ອງຂໍ;
5. ຈັດການມອບຮັບຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ລວມທັງຊັບສິ່ງຂອງ ໄດຍປະສານສິມທີບກັບອີງການທີ່ມີ ມີດອ້ານາດອື່ນ ຂອງ ສປປ ລາວ;
6. ປະສານສິມທີບ ແລະ ຕິດຕາມເມີນການດໍາເນີນຄະດີສິ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນຕໍ່ບຸກຄົນທີ່ຕ້ອງການ ຕົວກັບລັດທີ່ຮ້ອງຂໍ ພ້ອມຫຼາງຈັງເປັນການດໍາເນີນຄະດີຕໍ່ກ່າວ ໃຫ້ຂະແໜງການ ແລະ ພາກລ່ວນທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງຊາບ;
7. ແຈ້ງເປັນຂອງການດໍາເນີນຄະດີສິ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ໃຫ້ລັດທີ່ຖືກຮ້ອງຂໍຊາບ;
8. ເຊົ້າສ່ວມເຈັດບາງ, ບົກສາຫາວີ ແລະ ມີຄໍາເຫັນຕໍ່ສິນທີ່ສັນເກດຄູງປ່າຍ ຫຼື ຫຼາຍປ່າຍ ກ່າວ ກັບການສິ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ຕາມການມອບໝາຍຂອງລັດຊະບານ;
9. ພິວໜັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ ກ່ຽວກັບວຽກງານສິ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ຕາມຂອບເຂດ ຖວມຮັບເນັດຊອບຂອງຕົນ;
10. ພະໜູບ ແລະ ລາຍງານ ກ່ຽວກັບວຽກງານສິ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ຕໍ່ຂັບເທິງ;
11. ປັດຕິບັດສິດ ແລະ ຫັນທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນລະບູງກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 34. ສິດ ແລະ ຫັນທີ່ຂອງກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສິ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ມີ ສິດ ແລະ ຫັນທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົນຄວາ ແລະ ມີຄໍາເຫັນກ່ຽວກັບນະໄຍບາຍ, ນິຕິກາ ແລະ ລະບູງການທີ່ມີ້ນເຖິງຈຸກງານສິ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບເມືດຂອງຕົນ;
2. ອື່ນຫ້ ແລະ ຊຸກຍຸການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄໍາຮ້ອງຂໍໃຫ້ສິ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບເມືດຂອງຕົນ;
3. ຈົບຕົວ, ກັກຕົວ, ກັກຂ້າງໜາງ ຫຼື ບ່ອຍຕົວບຸກຄົນທີ່ຕ້ອງການຕົວ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນຄ່າລ້ຽງ ຈົບຕົວ ແລະ ແຈ້ງໃຫ້ອີງການໄອຍ່າການປະຊາຊົນມະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ;

4. ເກີຍກໍາຂໍ້ມູນຫຼັກຖານ ແລະ ຍິດ ຫຼື ອາຍັດຊັບສິ່ງຂອງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄະດີ ຕາມຄຳຮ້ອງຂໍໃຫ້ເຈົ້າຮ່ວມມືກັບຄະດີ ໄກສົງຕ້ອງ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການດໍາເນີນຄະດີອາຍາ;
5. ເຂົ້າຮ່ວມເຈລະຈາ, ປຶກສາຫາລີ ແລະ ມີຄໍາເຫັນຕໍ່ສິນທີສັນຍາສອງປ່າຍ ຫຼື ຫຼາຍປ່າຍ ກ່ຽວກັບການສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ;
6. ເຂົ້າຮ່ວມໃນການມອບຮັບຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ລວມທັງຊັບສິ່ງຂອງ ໂດຍປະສານຄົມທີ່ບັນກັບອົງການທີ່ມີສິດອ້ານາດອື່ນ ຂອງ ສປປ ລາວ;
7. ພົມພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ ກ່ຽວກັບອົງການສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
8. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ກ່ຽວກັບວົງກາງານສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ຕໍ່ຂັ້ນເທິງ;
9. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ພົມພັນ ຕາງການແມ່ນໝາຍຂອງລັດຖະບານ ຫຼື ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນລະບົງບົກດໝາຍ.

ມາດຕາ 35. ສິດ ແລະ ພົມພັນທີ່ຂອງອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນສູງສຸດ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວົງກາງານສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນສູງສຸດ ມີ ສິດ ແລະ ພົມພັນ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ມີຄໍາເຫັນກ່ຽວກັບນະໄຍບາຍ, ມີຕິກ່າ ແລະ ລະບົງການທີ່ພົວພັນເຖິງວົງກາງານສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
2. ເປັນໃຈກາງໃນການປະສານຄົມທີ່ບັນກັບຂອງການອື່ນ ກ່ຽວກັບການອົງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ;
3. ຊື້ນໍາ, ບໍ່ເພາະ ແລະ ກວດກາ ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ແລະ ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນພາກກາງ ໃນການອອກຄໍາສົ່ງຈັບຕົວ, ກັກສັງພາງ, ປ່ອຍຕົວ, ເຕັກກໍາຂໍ້ມູນຫຼັກຖານ, ຍິດ, ອາຍັດຊັບສິ່ງຂອງ ທີ່ພົວພັນກັບການກະທຳເພື່ອຂອງບຸກຄົນທີ່ຕ້ອງການຕົວ ຕາມຄໍາຮ້ອງຂໍໃຫ້ສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ, ການສະຫຼຸບຜໍານວນ ແລະ ສັງເນື່ອງຂັ້ນສານ, ຄ່າຖະແຫຼງ ແລະ ຄ່າສະເໜີ ຂັດຄ້ານ ຂອງອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນຂັ້ນລຸ່ມ;
4. ແຈງໃຫ້ກະຊວງການຕ່າງປະເທດຊາບ ກ່ຽວກັບຄ້າຕັດສິນ ຫຼື ຄ່າພິເພາະສາກ່ຽວກັບການສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ;
5. ເກັນກໍາຂໍ້ມູນ, ຂະຖິຕິ ກ່ຽວກັບການສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ເພື່ອແຈງໃຫ້ພາກລ່ວມທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
6. ເຂົ້າຮ່ວມໃນການມອບຮັບຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ລວມທັງຊັບສິ່ງຂອງ ໂດຍປະສານຄົມທີ່ບັນກັບອົງການທີ່ມີສິດອ້ານາດອື່ນ ຂອງ ສປປ ລາວ;
7. ເຂົ້າຮ່ວມເຈລະຈາ, ປຶກສາຫາລີ ແລະ ມີຄໍາເຫັນກ່ຽວກັບຄົນທີ່ສັງເກດຕາງປ່າຍ ຫຼື ຫຼາຍປ່າຍ ກ່ຽວກັບການສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ;
8. ພົມພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ ກ່ຽວກັບວົງກາງານສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
9. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ກ່ຽວກັບວົງກາງານສົ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ຕໍ່ຂັ້ນເທິງ;
10. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ພົມພັນ ທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນລະບົງບົກດໝາຍ.

ມາດຕາ 36. ສິດ ແລະ ຫ້າທີ່ຂອງສານປະຊາຊົນສູງສຸດ

ໃນການຄຸມຄອງວຽກງານສິ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ສາມປະຊາຊົນສູງສຸດ ມີ ສິດ ແລະ ຫ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ມີຄໍາເຫັນກ່ຽວກັບນະໄຍບາຍ, ມີຕິກໍາ ແລະ ລະບຽບການທີ່ມີວັນເຖິງວຽກງານສິ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
2. ແມ່ນນໍາທາງດ້ານວິຊາການ ໃນການພື້ຈາລະນາຕັດສິນ ກ່ຽວກັບການສິ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ;
3. ເຕັມກໍາສະຖິຕິ, ຂຶ້ນຂ່າວຄານ ແລະ ການຕັດສິນ ກ່ຽວກັບການສິ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ,
4. ພິມັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ ກ່ຽວກັບວຽກງານສິ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
5. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ກ່ຽວກັບວຽກງານສິ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ຕໍ່ຂັ້ນເທິງ;
6. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ຫ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 37. ສິດ ແລະ ຫ້າທີ່ຂອງການຊວງຢູ່ຕີ້ຫ້າ

ໃນການຄຸມຄອງວຽກງານສິ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ກະຊວງຢູ່ຕີ້ຫ້າ ມີ ສິດ ແລະ ຫ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ມີຄໍາເຫັນກ່ຽວກັບນະໄຍບາຍ, ມີຕິກໍາ ແລະ ລະບຽບການທີ່ມີວັນເຖິງວຽກງານສິ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
2. ເຊົາຮ່ວມ, ຊຸກຍູ້, ຊ່ວຍເງື້ອ ແລະ ປະສານເລີມທີ່ກັບຂະແໜງການອື່ນ ກ່ຽວກັບວຽກງານສິ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
3. ເຕັມກໍາສະຖິຕິ, ຂຶ້ນຂ່າວຄານ ກ່ຽວກັບວຽກງານສິ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ;
4. ເຊົາຮ່ວມເຈລະຈາ, ວິກລາຫາລີ ແລະ ມີຄໍາເຫັນກ່ຽວກັບຄືກີ່ລັບຍາສອງປ່າຍ ຫຼື ຫຼາຍປ່າຍ ກ່ຽວກັບການສິ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ;
5. ເຊົາຮ່ວມໃນການນອບຮັບຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ລວມທັງຊັບສິ່ງຂອງ ໂດຍປະສານເລີມທີ່ກັບອີງການທີ່ມີຄົດອ້ານາດອື່ນ ຂອງ ສປປ ລາວ;
6. ພິມັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ ກ່ຽວກັບວຽກງານສິ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
7. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ກ່ຽວກັບວຽກງານສິ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ຕໍ່ຂັ້ນເທິງ;
8. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ຫ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 38. ສິດ ແລະ ຫ້າທີ່ຂອງອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ

ໃນການຄຸມຄອງວຽກງານສິ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ມີ ສິດ ແລະ ຫ້າທີ່ ປະສານເລີມທີ່ກັບອົງການທີ່ມີຄົດອ້ານາດ ຂອງ ສປປ ລາວ ໃນການຈັບຕົວ ແລະ ການກັກຂັງພາງ ລວມທັງການມອບຮັບຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ແລະ ຊັບສິ່ງຂອງ ຕາມຂາລະບິດຍາດ ແລະ ຫ້າທີ່ ທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 39. ອົງການກວດກາວຸງກຽນສິ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ

ອົງການກວດກາວຸງກຽນສິ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ແມ່ນ ອົງການຄູງວັນກັນກັບອົງການຄຸ້ມຄອງວຸງກຽນສິ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 32 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ວຸງກຽນສິ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ມີຄວາມສະດວກ, ປຸກດ້ອງ ສອດຄ່ອງ ແລະ ຖຸດທໍາ ຕ້ອງມີການກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ສິນທີສັນຍາວ່າດັດຍການສິ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ.

ມາດຕາ 40. ເນື້ອໃນການກວດກາວຸງກຽນສິ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ

ການກວດກາວຸງກຽນສິ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ມີ ເນື້ອໃນຕົ້ນຕໍ່ ດັ່ງນີ້:

1. ການປະຕິບັດລະບົງບົດໝາຍ ວ່າງວັນການສິ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ;
2. ການນໍາໄຂຊັມດະການຫາງດ້ານກົດໝາຍ ຕໍ່ບຸກຄົນທີ່ຕ້ອງການດົງ;
3. ການມອບຮັບຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ແລະ ຊັບສິ່ງຂອງ.

ໝວດທີ 8

ນະໄຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີນ

ມາດຕາ 41. ນະໄຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ມີຕີບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຜົນງານດີເຕັ້ນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເກີນຕົ້ນ ການຄຸ້ມຄອງວຸງກຽນສິ່ງຜູ້ຮ້າຍຂ້າມແດນ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຢ່າງ ຫຼື ນະໄຍບາຍອື່ນ ຕາມລະບົງບົດໝາຍ.

ມາດຕາ 42. ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີນ

ບຸກຄົນ, ມີຕີບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະຖືກລັກສາອົບຮົມ, ລົງວິໄນ, ບັບໃໝ່, ໄຊແນ່ນຄ່າເສັຍຫາຍຫາງແພ່ງ ຫຼື ລົງໄທດທາງອາຍາ ຕາມແຕ່ກໍລັບນີ້ເບີາ ຫຼື ໜັກ.

ໝວດທີ 9

ວິດປັນຍັດສຸດຫ້າຍ

ມາດຕາ 43. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ລະບົບ ລາວ, ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນສູງສຸດ ແລະ ລານປະຊາຊົນສູງສຸດ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 44. ປິບສັກສິດ

ກົດຂອງຍສະບັບນີ້ ມີເຫັນສັກສິດ ຂາຍຫຼັງ ເກົ່າສືບວັນ ມີບແຕ່ເວັນປະການປະເທດ ແຫ່ງ ສປປ
ລາວ ອອກລັດຖະດົກລັດປະກາດໃຊ້ ເປັນເຖິງໄປ.

